

Filippiläiskirjeen 2:5-11 selitys

Kun luemme Raamatun kirjoja ja kirjeitä, niin meidän tulee lukea ja ymmärtää ne kokonaisuuksina, niin että tutkimme laajemman asiayhteyden, missä jokin sana tai lause tai virke esiintyy: tutkimme kirjoituksia enemmän kuin vain yhden tai pari jaetta kerrallaan. Ja Raamatun kokonaisilmoitus ei saa olla mitään yksittäistä kohtaa vastaan, eivätkä yksittäiset jakeet toisaalla Raamatussa saa olla toisia yksittäisiä jakeita vastaan tai kumota niitä.

Esimerkiksi tässä kohdassa filippiläiskirjettä Paavali asettaa Jeesuksen seurakunnan esikuvaksi nöyränä palvelijana ja ihmisenä, joka ei edes tavoitellut Jumalan vertaisuutta, vaikka hänellä olisi ollut Jumalan täydellisenä kuvana ja synnittömänä miehenä mahdollisuus ottaa vastaan kuninkuus jo ennen ristin kuolemaa, mutta sehän ei olisi ollut isämme Jumalan tahto (Joh 6:15; Matt 21:9; 26:39-56; 2kor 4:4; Hebr 1:3).

Jeesus toimi siis täysin päinvastoin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat sanovat: hän ei tavoitellut Jumalan vertaisuutta missään vaiheessa elämäänsä ennen ristiä eikä sen jälkeenkään, mutta nämä ovat korottaneet hänet isän vertaiseksi Jumalaksi ja tehneet siten suurimman mahdollisen synnin (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2; 2Kor 11:4; 2Moos 20:1-11), riistäneet isältä Jumalalta kunnian tämän maailman luojana ja ainoana hallitsijana ja valtiaana (Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:11; 14:6-8; Jes 42:1-9), ja jakaneet sen ihmisen kristuksen Jeesuksen kanssa (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-17; Jes 11:1, 10; Room 5:12-21; 1Tim 2:3-7; 1Kor 15:1-47; Hebr 2:5-18; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:12-16), jonka Jumala on tosin korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja alistanut enkelitkin hänen valtaansa (Efe 1; 1Piet 3:22; Hebr 1:1-2:18), mutta joka ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa, koska ei ollut silloin vielä edes syntynyt (Jes 7:14-16; Hebr 9:25-26; Ilm 14:7; 4:11; Apt 17:22-31; 14:15; 4:24-31; Jes 42:1-9; Jer 10:12; 50:15; Snl 3:19; 8:12-30; Psa 33:6-9; 2Moos 20:11; 1Moos 1-2).

Kristikunta on täynnä katolisten isien keksimiä taruja ja harhaoppeja, joita on levitetty jo liki 2000 vuotta "Jumalan sanan varmana totuutena". Seurakuntaan kuuluvia on pakotettu tunnustamaan todeksi katolinen eli yleinen uskontunnustus kolmiyhteisestä jumalasta tai muuten heidät tapettaisiin tai erotettaisiin pyhien keskuudesta. Jumalan sanotaan tämän lisäksi tuomitsevan eri tavalla asian ymmärtävät ikuiseen helvetin tuleen. Kun tällaiset pelotteet on otettu käyttöön, niin on pyritty hallitsemaan pelolla seurakunnan jäseniä sen sijaan, että olisi autettu jokainen Jumalan lapsi herran iloon ja lepoon herrassa (2Kor 1:23-24; Matt 11:27-29; 21:25-28; 1Piet 5:1-11).

Kolmiyhteiseen jumalaan ja Jeesukseen Jumalana uskovat painostavat sinua tunnustamaan katolisen eli yleisen uskontunnustuksen kolmiyhteiseen jumalaan tai muuten sinut erotetaan heidän yhteydestään niin kuin joku paha ja sanotaan sinun joutuvan ikuiseen helvetin tuleen. Jumala ei kuitenkaan painosta tai pakota ketään tunnustamaan todeksi jotakin sellaista, mitä hänen lapsensa ei voi ymmärtää.

Etiopialainen hoviherra ymmärsi evankeliumista (Jes 53) sen, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja niin Filippus kastoi hänet (Apt 8:26-40). Jae 37 puuttuu kirkkoraamatusta, mutta on sisällytetty alkuperäiseen tekstiin ja kuuluu näin:

Niin Filippus sanoi hänelle: "Jos uskot koko sydäimestäsi, niin on lupa." Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus kristus on Jumalan poika." (Apt 8:37; vrt Room 10:8-10)

Kun Jumalan sana kuullaan, niin ennen suun tunnustusta tulee aina sydämen ymmärrys ja usko, joka perustuu varmaan tietoon, ei sokeaan totena pitämiseen asioista, joita emme voi ymmärtää edes pyhän hengen opettamina, vaikka tutkisimme Raamattua kymmeniä vuosia. Kolmiyhteisen jumalan oppia ja sitä, miten Jeesus voi olla yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala, ei kukaan ole voinut selittää ja ymmärtää, vaikka sitä oppia on opetettu jo liki 2000 vuotta.

Kristillisen kirkon historian kirjoittanut Justo Gonzalez sanoo: "Jumalan ja ihmisen luonto ovat yhdessä olennossa, mutta miten se voi olla mahdollista, on uskon suurin salaisuus (mysteeri)."

Jumalan ja hänen voitelemansa pojan Jeesuksen tunteminen ei ole mikään mysteeri vaan täysin ymmärrettävä asia, kun Raamatun sanat avautuvat ymmärryksellemme pyhän hengen opettamalla tavalla (Joh 17:3; 20:31).

Katolisen kirkon kehittämä kolmiyhteisen jumalan oppi on Babylonian mysteeriuskontoa, johon lähes kaikki nimeltään kristityt kirkkokunnat ja kristityt ovat langenneet, mutta Jumala kutsuu näinä viimeisinä aikoina kansaansa ulos tästä Babylonin sekaannuksesta ja portosta (Ilm 17-18). Siitä ei lähdetä ulos siten, että perustetaan uusi puolue, jota sanotaan "Jumalan seurakunnaksi", sillä sellainen on vain uusi lahko, "kristuksen puolue", ja se on lihan teko (1Kor 1:10-13; Gal 5:13-26).

Babylonista lähdetään ulos siten, että hylätään kolmiyhteisen jumalan oppi ja tunnustetaan Jeesus Jumalan poikanakin "vain" ihmiseksi, jonka Jumala on korottanut taivaita ylemmäksi ja antanut kaiken pääksi seurakunnalle (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-17; Jes 7:14-16; 11:1, 10; 42:1-9; Luuk 1:16-27; Efe 1; Kol 1; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11).

Valittujen Jumalan lasten ei tarvitse lähteä ulos kirkoista, lahkoista, puolueista, eri seuroista ja "seurakunnista", sillä kolmiyhteisen jumalan harhassa olevat veljet erottavat meidät yhteydestään niin kuin jonkun pahan (Joh 16:1-4). On tuleva yö, jolloin kukaan ei voi enää työtä tehdä (Joh 9:4). Jumalan ja karitsan viha lankeaa kolmiyhteistä jumalaa palvovien ja tämän maailman syntisten päälle (Ilm 6:15-17; 14:5-20; 16), koska he ovat riistäneet isältä Jumalalta sen kunnian, joka kuuluu yksin hänelle taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevan luojana (Ilm 4:8-11) ja poikansa Jeesuksen kristuksen kuolemasta pelastajana (Hebr 5:7; 13:20-21).

Huomaa, että sanaa "kristus" (voideltu) käytetään vain ihmisestä, joka on profeetta, ylimmäinen pappi ja kuningas, jota kaikkea Jeesus uuden liiton seurakunnalle on. Niinpä, kun tunnustamme Jeesuksen kristukseksi, niin tunnustamme hänet ihmiseksi, jollainen hän alkujaan ja ikuisesti on, mutta koska hän ei kuole enää koskaan, pysyy hän Jumalan kansan ylimmäisenä pappina ikuisesti (Hebr 7:24-25). Huomaa heprealaiskirjeestä myös se, että Jeesus on ilmestynyt historiassa vain yhden ainoan kerran sovittamaan Jumalan kansan ja tämän maailman synnit, ja on tuleva toistamiseen ilman syntiä alas taivaasta pelastukseksi häntä odottaville, mutta tuomioksi tottelemattomille (Hebr 9:25-28).

Kaikki Raamattumme kääntäjät ovat uskoneet kolmiyhteiseen jumalaan ja siihen, että Jeesus on luonut tämän nykyisen maailman yhdessä isän Jumalan ja pyhän hengen kanssa. He ovat kääntäneet Raamatun kirjoituksia sen vuoksi tätä oppia tukevalla tavalla. Kun nyt viimeisenä aikana on tavallistenkin kristittyjen mahdollista tutkia sanakirjojen, interlineaarien, eri käännösten ja selitysteosten kautta alkuperäisiä Raamatun kirjoituksista säilyneitä vanhimpia kopioita alkukielillä, niin monet ovat päässeet selville käännösvirheistä ja virheellisistä tulkinnoista.

Käännän nyt tähän Filippiiläiskirjeen 2:5-11 tarkemmin alkukieltä vastaavalla tavalla kuin mitä se on käännetty vuoden 1938 Raamatun käännökseen.

Filippiiläiset 2:5-11

(5) Olkoon teillä keskuudessanne se mieli, joka kristuksella Jeesuksella oli,

(6) joka ei pitänyt Jumalan vertaisuutta tavoittelemisen arvoisena, vaikka hänellä oli Jumalan muoto ([morfe](#))

(7) vaan piti itseään tyhjän arvoisena ja otti orjan muodon ([morfe](#)) ja ilmestyi ihmisen kaltaisena,

(8) ja havaittuna olevan olemukseltaan ([schema](#)) kuin ihminen nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen ristin kuolemaan saakka.

(9) Sen tähden Jumala on korottanut hänet ja antanut hänelle nimen, joka on yli kaikkien nimien,

(10) jotta kaikkien polvien pitää notkistuman hänen nimessään, taivaallisten ja maan päällä ja maan alla olevien,

(11) ja jokaisen kielen pitää tunnustaman isän Jumalan kirkkauden kunniaksi, että Jeesus kristus on herra.

Paavali asettaa Jeesuksen tässä kohdassa ihmisenä esikuvaksi Jumalan seurakunnalle, sen jäsenille. Sen sijaan, että Paavalin tarkoitus olisi ollut kumota muut kirjoitukset Jeesuksesta, hän vahvistaa ne myös tässä kohdassa. Jos Paavali olisi halunnut kertoa, että Jeesus on Jumala, joka on tullut alas taivaasta, niin hän olisi sanonut sen selvästi ja suoraan. Mutta koska hän ei uskonut tätä katolista eli yleistä kristikunnassa nykyään vaikuttavaa valhetta, kirjoitti hän niin kuin hän kirjoitti.

Paavali sanoo, että Jeesuksella oli (ja on) Jumalan muoto ([morfe](#)). Sanaa [morfe](#) käytetään Raamatussa ja sen ulkopuolisissa antiikin kreikan lähteissä ihmisen tai jonkin asian ulkomuodon kuvaamisesta. Kun Markus kertoo Jeesuksen ilmestyneen kahdelle opetuslapselle ylösnousemuksen jälkeen, niin he eivät tunteneet Jeesusta, koska tämä oli "toisen muotoinen" (Mar 16:12: "en hetera morfee", "toisessa muodossa", "toisen muotoisena"). Sanalla "morfe" ei siis viitata jonkin olennon sisäiseen tilaan (henkeen) vaan ulkoiseen muotoon ja olemukseen, mikä voidaan hänestä havaita ja nähdä.

Jos Jeesus olisi ollut Jumalana taivaassa ennen syntymistään ihmiseksi, niin minkä muotoiseksi sinä tekisit hänet? Minkä muotoinen on näkymätöntä henkeä oleva Jumala? Jesaja ei turhaan kysy "Keneenkä siis te vertaatte Jumalan, ja minkä muotoiseksi te hänet teette? Jumalankuvanko? (Jes 40:18-19a).

Jeesus on Paavalin kirjoitusten mukaan "Jumalan kuva", mutta ei Jumala (2Kor 4:4; vrt. Hebr 1:3). Jumala on nähnyt hyväksi, että Jeesuksessa kristuksessa asuu hänen täyteytensä täydellisesti: kristuksessa "asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti" (Kol 1:19; 2:9). Jeesuksen omien sanojen mukaan isä Jumala asuu hänessä ja tekee ne teot, jotka hän tekee ja puhuu ne sanat, jotka hän puhuu (Joh 14:9-11).

Se, että Jumala asuu ihmisen ruumiissa, on aivan eri asia kuin että se ihminen itse olisi Jumala, jossa tämä Jumala asuu. Jumala asuu myös muiden Jumalan lasten ruumiissa kuin vain Jeesuksen ruumiissa, joka on Jumalan poikanakin "vain" ihminen (Luuk 1:26-37; Hebr 2:5-18; 1Joh 4:1-15).

Jumala asuu meissä henkensä kautta, joka on yhteinen isälle ja pojalle ja valituille Jumalan lapsille. Siksi sitä henkeä kutsutaan Raamatussa niin monella eri nimellä: totuuden henki (Joh 15:26; 16:13), puolustaja/ auttaja (Joh 14:16, 26; 15:26; 16:7), Jumalan henki (1Moos 1:2), Jumalan pyhä henki (Efe 4:30), Jeesuksen henki (Apt 16:7), kristuksen henki (Room 8:9; 1Piet 1:11), Jeesuksen kristuksen henki (Fil 1:19), hänen poikansa henki (Gal 4:6), lapseuden henki (Room 8:15), sinun pyhä henki (Apt 5:3), Jumalan sormi (Luuk 11:20), voima korkeudesta (Luuk 24:49), profetian henki (Ilm 19:10), voitelu (1Joh 2:20, 27) ja Eliaan henki (Luuk 1:17).

Niin, Jumalan pyhää henkeä kutsutaan jopa Eliaan hengeksi, sillä Eliaan hengellä ei tarkoiteta Eliaan omaa henkeä vaan Jumalan pyhää henkeä, jolla hän oli täytetty äitinsä kohdusta saakka (Luuk 1:15-17, todellisuudessa hänen äitinsä täytettiin pyhällä hengellä, mutta Elias sai siitä silloin osansa, j.41). "Eliiaan henki" ja "kristuksen henki" ovat samaa tarkoittavia sanontoja ja niillä tarkoitetaan sitä yhtä ainoaa lapseuden henkeä ja voitelta, jonka Jumala on lapsilleen antanut: Jumalan pyhää henkeä.

Kun Pietari kirjoittaa profeetoista, jotka "ovat tutkineet mihin tai millaiseen aikaan kristuksen henki heissä viittasi todistaessaan edeltä kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunnia" (1Piet 1:10-11), niin se ei todista kristuksen olleen olemassa elävänä olentona tai Jumalana profeettojen vielä eläessä. Se todistaa meille vain sen, että Jumalan pyhä henki vaikutti profeetoissa niin kuin vaikuttaa meissäkin ja vaikutti Jeesuksessa (ks. 2Piet 1:20-21; 2Tim 3:15-16; 1Kor 12:6, 11; Luuk 5:17; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Psa 51:13).

Samalla tavalla on ymmärrettävissä, mitä tarkoittaa se, että Israelin kansa joi Mooseksen aikana hengellisestä kalliosta, joka seurasi sitä erämaassa ja "se kallio oli kristus" (1Kor 10:1-4). He joivat samaa hengellistä juomaa kuin me eli Jumalan pyhää henkeä (Joh 7:37-39; 1Kor 12:13). Tässäkään ei ole todistusta siitä, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen kuin syntyi [äidistään Mariasta](#).

Raamattu osoittaa selvästi, että isä Jumala on pyhän hengen perimmäinen antaja ja lahjoittaja, ei kristus Jeesus, vaikka hän kastaa meidät pyhässä hengessä (Matt 3:11) ja lähettää opetuslapille hengen isän tyköä, koska on pyytänyt sitä isältä (Joh 14:16). Jeesus itse neuvoi opetuslapsia pyytämään pyhää henkeä taivaalliselta isältämme, ei suoraan häneltä (Luuk 11:13).

Jumala jakaa pyhää henkeä tahtonsa mukaan ja voitelee omiaan pyhällä hengellä, niin kuin on voidellut poikaansa Jeesusta (2Kor 1:21-22; Hebr 2:4; 1:9; Apt 10:38). Jumala puki opetuslapset voimalla korkeudesta, kun lähetti heille pyhän hengen ((Luuk 24:49; Apt 1:4-8; 2:1-11). Jumala jakaa meille armolahjoja henkensä kautta ja puhuu pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta ja poikansa Jeesuksen kautta (1Kor 12:1-13; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1).

Kaikki tällaiset kohdat Raamatussa todistavat sen, että pyhä henki ei ole itsenäisesti ajatteleva, tahtova, tunteva ja toimiva Jumalan kolmas persoona vaan se on Jumalan pyhä henki, jonka kautta Jumala toimii maailmassa ja valituissa palvelijoissaan. Pyhä henki ei ole jokin persoonaton voima vaan se edustaa isää Jumalaa ja siksi sitä on käytetty monessa Raamatun kohdassa samaa tarkoittavana sanana kuin Jumala (esim. 1Kor 12:11).

Niin kuin näistä kohdista ja kaikista muista vastaavista kohdista käy ilmi, ei pyhä henki ole itsenäisesti toimiva ja ajatteleva Jumalan persoona vaan edustaa isää Jumalaa maan päällä ja historiassa sekä valittujen palvelijoidensa elämässä. Jumala puhuu pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta ja jopa Jeesus kristus on puhunut pyhän hengen kautta, kun Jumala on hänen kauttaan puhunut (Apt 1:2, 16; 4:25; vrt. 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1).

Jumala ei ole kolmiyhteinen "Isä ja Poika ja Pyhä Henki", sillä Raamatussa sanotaan selvästi kymmenissä eri jakeissa, että isä on yksin totinen ja ainoa Jumala (Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 8:6; 1Piet 5:10-11; Jda 1:24-25) ja hän on luonut yksin tämän nykyisen maailman, taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (1Moos 1-2; 2Moos 20:11; Psa 33:69; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15; Jes 42:1-9; Apt 4:24-31; 17:2-31; Ilm 4:11; 14:7).

Jeesus ja apostolit sanoivat isää yksin totiseksi Jumalaksi, vaikka tunsivat myös pojan ja pyhän hengen, joten on aivan selvää, että meillä ei ole "yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä" niin kuin eräs "opettaja" sanoo ja tuomitsee kristuksen ruumiin ulkopuolelle eri tavalla tämän asian ymmärtävät veljet.

Jos Jumala olisi kolmiyhteinen, niin Jeesus ja apostolit olisivat sanoneet sen selvästi näissä kohdissa ja muuallakin Raamatussa. Nyt kolmiyhteisen jumalan opin tukena on vain virheellisesti käännettyjä ja väärin ymmärrettyjä Raamatun jakeita. Kolmiyhteisen jumalan oppia tuetaan lisäksi yhdistelemällä mielivaltaisesti Raamatun jakeita toisiinsa ja antamalla kirjoituksille eri merkitys kuin mitä niillä on alun perin ollut.

Kun Paavali kuvaa filippiiläisille Jeesusta Jumalan muotoiseksi ja olemukseltaan (habitukseltaan) ihmiseksi, niin hän tarkoittaa sillä vain ja ainoastaan sitä, että Jeesuksen ulkonaisesta olemuksesta ja käytöksestä saattoi nähdä sen, että Jumala asui hänessä (Joh 14:9-11) ja vaikutti kaiken sen, mitä Jeesus sai aikaan sanalla ja työllä. Kukaan ei voinut osoittaa Jeesusta syypääksi syntiin, joten Jeesus erosi täysin muista aikansa ihmisistä ja meistäkin, vaikka meillä on hengen esikoislahja, mutta jotka siitä huolimatta lankeamme syntiä tekemään.

Jeesuksella oli myös laillinen oikeus Daavidin jälkeläisenä ja luvattuna messiaana ottaa vastaan kuninkuus maan päällä sen sijaan, että olisi suostunut kuolemaan ristillä isän tahdon mukaan syntiemme sovituksiksi ja iankaikkiseksi lunastukseksi. Jeesus kieltäytyi tästä kaikesta siitä huolimatta, että hän muistutti käytöksensä ja ulkoisen olemuksensa puolesta (Jumalan kuva) Jumalaa.

Ja sen sijaan, että Jeesus olisi tehnyt majesteettirikoksen ja tavoitellut Jumalan vertaisuutta, hän kieltäytyi siitä ennen ristin kuolemaa ja vielä sen jälkeen, koska vain "toinen Jeesus" ja "toinen henki" (2Kor 11:4) ovat korottaneet itsensä Jumalan vertaiseksi, vaikka kyseessä on laittomuuden ihminen (2Tess 2), josta profeetat ja apostolit ovat meitä varoittaneet (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19). Antikristus ja villitsijä ja valheen hengessä vaeltava on sellainen, joka ei tunnusta Jeesusta Jumalan poikana ihmiseksi vaan väittää hänen olevan "Jumala ihmisen ruumiissa" (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11).

Sanottakoon kolmiyhteiseen jumalaan uskovien hyväksi kuitenkin se, että he uskovat Jeesuksen olevan täydellisesti ihminen, mutta he ovat erehtyneet, kun luulevat hänen olevan ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta silti ihmisenä eri olento kuin Jumala. Tällainen väite on sisäisesti ristiriitainen järjettömyys, mikä ei ole totuuden sanan mukaista ja on siten valhetta sekä valitettavaa virhetulkintaa Raamatun kirjoituksista.

Jumala kutsuu nyt viimeisenä aikana kansaansa ulos tällaisesta harhasta ja Babylonian kolmiyhteisen jumalan uskonnosta (Ilm 17-18). Valitut Jumalan lapset kuulevat tämän kutsun ja

hylkäävät katolisen eli yleisen uskon ja sen mukaisen virheellisen uskontunnustuksen, jossa nimeltään kristityt tunnustavat uskovansa kolmiyhteiseen jumalaan.

Sen sijaan, että Paavali olisi korottanut filippiiläisille Jeesusta Jumalana, joka on tullut alas taivaasta ja inkarnoitunut (ottanut ihmisen muodon), sanoo hän Jeesuksen olevan pelkästään ihminen, joka ei edes tavoitellut Jumalan vertaisuutta, ja vaikka hän on ihmisenä ja Jumalan kuvana ylivertainen muihin ihmisiin nähden – ja onhan hänen isänsä myös Jumala eikä joku ihminen niin kuin meidän isämme ihminen on (Luuk 1:26-37) – valitsi hän nöyryyden ja palvelijan (orjan) muodon, sen sijaan että olisi korottanut itsensä muiden yläpuolelle ja hallinnut heitä herrana niin kuin tämän maailman herrat ja valtiat tekevät, ja jätti opetuslapsille omalla käytöksellään esikuvan, jota Paavali nyt neuvoi filippiiläisiä noudattamaan.

Paavali asettaa kristuksen Jeesuksen ihmisenä esikuvaksi seurakunnalle, ei Jumalana! Ja sen vuoksi, että Jeesus on ollut ihmisenä kuuliainen hamaan ristin kuolemaan asti (vrt. Hebr 5:7-10), on isä Jumala korottanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle ja jopa enkeleitä ylemmäksi (1Piet 3:22; Efe 1; Kol 1). Ja kaikki tämä tapahtuu Jumalan, korkeimman, ylistykseksi, kunniaksi, kirkkaudeksi ja kiitokseksi, niin kuin Paavali tämän jakson lopettaa:

"Sen tähden Jumala on korottanut hänet ja antanut hänelle nimen, joka on yli kaikkien nimien, jotta kaikkien polvien pitää notkistuman hänen nimessään, taivaallisten ja maan päällä ja maan alla olevien, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman isän Jumalan kirkkauden kunniaksi, että Jeesus Kristus on herra." (Fil 2:9-11)

Toivottavasti ymmärsit tästä vajavaisesta selityksestä sen, miten paljon kristikunta on mennyt harhaan alkuperäisestä Jumalan sanan opetuksesta ja evankeliumista, mutta Jumala tahtoo palauttaa valitut Jumalan lapset nyt viimeisenä aikana alkuperäiseen ja väärentämättömään Jumalan sanan totuuteen näissä asioissa.

Jos olet vilpittömän totuuden etsijä, niin sinä huomaat katolisen eli yleisen uskon harhaopiksi, josta jokaisen tulee sanoutua irti, kun se paljastuu totuuden sanan koetteluun kautta pyhässä hengessä harhaopiksi ja valheeksi. Katolisella eli yleisellä uskolla tarkoitan uskoa kolmiyhteiseen jumalaan ja siihen, että Jeesus on Jumala, joka on luonut isän (ja pyhän hengen) kanssa tämän nykyisen maailman.

On myös väärin sanoa Jeesuksen olevan jotakin muuta kuin ihminen, sillä niin eivät kirjoitukset Jeesuksesta opeta. Jeesus on Jumalan poikanakin "vain" ihminen, ei jokin taivaallinen henkiolento, joka olisi laskeutunut taivaasta henkenä Marian kohtuun ja syntynyt lopulta ihmiseksi. Tällaista muodonmuutosta ei Raamattu meille opeta ja siitäkin on Jumalan lapsen hyvä päästä irti.